Communicatie tussen eerste en tweede lijn: rol van de verwijsbrief naar spoedgevallen.

Haio: LEBON Valérie , KUL
Promotor: SCHOENMAKERS Birgitte , KUL
Praktijkopleider: Beirinckx johan , LEBON Theo

Context: Kunnen communiceren met patiënten en collega?s is een onontbeerlijke kwaliteit als huisarts. De communicatie tussen huisartsen en specialisten gebeurt van oudsher door middel van een verwijsbrief, een cruciaal document van informatieoverdracht. Een verwijsbrief is ook een document dat de continu?teit van zorg tussen eerste en tweede lijn moet garanderen. De kwaliteit van deze brieven laat echter vaak te wensen over, zeker als deze in een acuut spoedeisende situatie dienen te worden geschreven.

Onderzoeksvraag: Leidt het gebruik van een best practice verwijsbrief tot een grotere tevredenheid omtrent het verwijzingsproces bij de huisarts (in opleiding)?

Methode: Allereerst heeft men onderzocht welke elementen een verwijsbrief gericht aan de spoedgevallendienst zeker moet bevatten, dit door middel van een literatuuronderzoek en het opstellen van een focusgroep. De focusgroep voerde een discussie aan de hand van een nominale groepstechniek. Uit dit vooronderzoek werd dan een sjabloon opgesteld. Vervolgens heeft men een kwalitatief veldonderzoek opgezet waarin dit sjabloon ge?mplementeerd werd in de praktijk. De onderzochte populatie bestond uit twee LOK-groepen en twee seminariegroepen, in totaal 38 huisartsen en huisartsen in opleiding. Na een periode van drie maanden werden de deelnemers bevraagd door middel van een enqu?te.

Resultaten: Algemeen kan men stellen dat het vermelden van de medicatie (87%), anamnese (78%), klinisch onderzoek (78%) en voorgeschiedenis (62%) basiselementen zijn in een goede verwijsbrief. Daarnaast zijn ook het noteren van de differentieel diagnose en de reden van verwijzing belangrijke elementen (60%). De focusgroep was unaniem over het feit dat vermelden van de psychosociale achtergrond het minst belangrijk is (17%), behalve indien dit relevant zou zijn voor de verwijzing. Uit het veldonderzoek blijkt dat de meeste huisartsen op raadpleging elektronisch verwijzen (61%) naar spoedgevallen, op huisbezoek doet de overgrote meerderheid dit schriftelijk (86%). E?n op drie artsen vindt het moeilijk om een verwijsbrief naar spoedgevallen op te stellen. E?n op drie acht het nodig om aanpassingen in zijn verwijsbrief door te voeren. Bij navraag vindt slechts 5% van de deelnemers de kwaliteit van zijn verwijsbrief zeer goed. De meerderheid (63%) omschrijft de kwaliteit van zijn verwijzing als goed, 32% ervaart zijn eigen kwaliteit als minder goed. Na implementatie van het sjabloon schat de meerderheid (52%) van de artsen de kwaliteit van zijn verwijzing als zeer goed in, 41% als goed. 66% van de deelnemers zijn na implementatie meer tevreden over de protocollen die ze terugkrijgen vanuit spoedgevallen. Slechts 13% heeft een opleiding gekregen omtrent het opstellen van een verwijsbrief. 77% van de artsen vindt het nuttig om een opleiding te krijgen.

Conclusie: Uit het veldonderzoek komt naar voren dat huisartsen het gebruik van het vooropgestelde sjabloon om te verwijzen naar spoedgevallen gemakkelijk en gebruiksvriendelijk vinden. Ook hebben de deelnemende artsen de indruk kwaliteitsvoller te kunnen verwijzen door het sjabloon te gebruiken. Tevens heerst er een grotere tevredenheid omtrent het verwijsproces. Ten slotte maakt dit onderzoek duidelijk dat de meerderheid van de bevraagde huisartsen het nuttig zou vinden een opleiding te krijgen omtrent het opstellen van een verwijsbrief. Dit kan eventueel reeds

ingebed worden in de opleiding tot huisarts en aangeboden worden onder de vorm van een LOK-pakket.